

Instrukcja Obsługi Wyroczni

I. WYROCZNIA NIGDY NIC NIE MOWI NIE PYTANA. Dlatego to dla praktycznego wykorzystania wyroczni znaczenie pierwszorzędne ma właściwe sformułowanie pytania. Często trzeba podczas interpretacji wyroczni wielokrotnie zmieniać zadane pytanie, aż uzyska się satysfakcjonującą odpowiedź. Można poprosić wróżbitę o pomoc w sformułowaniu pytania, jednak lepiej, gdy to Pytający wie, o co tak naprawdę chciał zapytać.

II. WYROCZNIA MA SWÓJ CZAS NA UDZIELENIE ODPOWIEDZI. Są sytuacje, gdy odczyt wróżbiarski jest z równych przyczyn niemożliwy. Najczęściej sytuacja taka zdarza się w dwu przypadkach: gdy Pytający ma absolutną wolność (rezultaty jego działań będą łatwe do logicznego połączenia z podjętym wyborem) albo wtedy, gdy żadne działanie nie przynosi korzyści. Rzadziej zdarza się, że pytanie sformułowano za wcześnie, gdy nie ma jeszcze nic do odczytania lub za późno, gdy zagadnienie jest definitywnie rozstrzygnięte i wyrocznia nic do sprawy nie doda.

III. WSZYSTKO, O CZYM OPOWIADA WYROCZNIA, TO SPRAWY, NA KTÓRE PYTAJACY MA WIĘKSZY ALBO MNIEJSZY WPŁYW. Nie ma w wyroczniarskim odczycie rzeczy "absolutnie nieuniknionych", usprawiedliwiających indolencję i lękliwość Pytającego. To, co się ma naprawdę nieuchronnie zdarzyć jest w odczycie wróżebnym niewidoczne.

IV. WYROCZNIA LUBI PYTANIA KONKRETNE. Nie jest np. dobrym pytaniem "jaką mam przyszłość?" w sytuacji, gdy nic znanego Pytającemu przyszłości owej nie zakłóci. Natomiast pytanie "jak ułoży się moja przyszłość, gdy wezmę duży kredyt/zwiążę się z takim a takim człowiekiem?" to pytania jaka najbardziej dla Wyroczni poważne i godne odpowiedzi. Podobnie błędem jest pytanie o rzeczy zbyt odległe w czasie, niemające w chwili zadania pytania, znaczenia dla Pytającego.

V. WYROCZNIA PRZEWAŻNIE ODPOWIADA SYMBOLICZNIE. Do rzadkości należą wypadki odpowiedzi ściśle wyznaczające scenariusz mających nadejść wydarzeń. Wyrocznia omawia ZNACZENIA dla Pytającego zdarzeń z jego życia, np. na pytanie "co się stanie, jeśli przyjmę propozycję pracy X?", odpowiedź może brzmieć "będziesz poddany próbie charakteru", względnie "zarobisz więcej, ale dowiesz się, po ci te pieniądze były". Chcąc doprecyzować odpowiedź wyroczni, trzeba ją sobie dointerpretować, dopasować do znanych Pytającemu realiów jego życia. Dobrze wyszkolony wróżbita zazwyczaj umie Pytającemu pomóc w takim

dointerpretowaniu, jednak Pytający nie powinien na wróżbitę przerzucać odpowiedzialności za siebie.

VI. WROŻBITA JEST TYLKO DORADCĄ - i niczym więcej. Wyrocznia pokazuje tzw. dominantę przeznaczeniową życia, sposób, w jaki jednostka mnie czy bardziej świadomie realizuje siebie samą pod czas życia na Ziemi. Jednak ślepe, bezrefleksyjne kierowanie się wyrocznią prowadzi Pytającego do niezdrowych uzależnień, a w konsekwencji do klęski.

VII. WYROCZNI NIE NALEŻY NADUŻYWAĆ. Nie zdarzają się nagle zmiany porządku świata tylko dlatego, że ktoś został porzucony, lub narobił długów. Jeśli wyrocznia została poprawnie przez wróżbitę odczytana, nie będzie jej "cudownej" zmiany pod wpływem chciejstwa lub agresji mentalnej Pytającego.

Takim samym nadużywaniem wyroczni jest zachłanność informacyjna, np. chęć dowiedzenia się podczas jednej wizyty wszystkiego o żonie, teściowej i pięciorgu dzieciach szwagra, albo inwigilowanie z pomocą wróżbity bliźnich nie związanych bezpośrednio z pytaniem. Etycznego wróżbitę poznajemy m. in. po tym, że takich usług zdecydowanie odmawia.

VIII. WYROCZNI NIE NALEŻY MYLIĆ Z WIELOMA RZECZAMI, KTORYMI ONA NA PEWNO NIE JEST. Nie jest odczytana wyrocznia "samospełniającą się przepowiednią", ani tym bardziej manipulowaniem osobą Pytającego. Jest ona uświadomieniem Pytającemu jego sytuacji wewnętrznej, która to sytuacja dopiero tworzy przyszłość.

Nie jest też odczytanie wyroczni terapią psychologiczną, choć bywa cennym uzupełnieniem warsztatu terapeuty. Jednak trzeba pamiętać, że osoby wymagające pomocy psychologicznej, zaburzone, więcej korzyści odniosą z profesjonalnej psychoterapii, niżli z wróżenia.

IX. WYROCZNI MOŻNA UŻYWAĆ NA WIELE SPOSOBOW. Bywa ona: celnym opisem psychologicznym człowieka, zarysem przyszłości, diagnozą obecnych problemów, opisem sytuacji psychologicznej Pytającego i wieloma innymi rzeczami. Dlatego Pytający powinien mieć świadomość, o co w danej chwili pyta - i takie pytanie zadać.

X. WYROCZNI NIE TOLERUJE AROGANCJI PYTAJĄCEGO. Typowe przykłady takiej arogancji, to lekceważące pytania w rodzaju "I co tam jeszcze w tych kartach widać?", "A ja w to i tak nie wierzę", "A ja i tak zrobię inaczej", etc. Równie wyrazistym przykładem arogancji jest "sprawdzanie" wróżbity i wyroczni przez Pytającego, przychodzenie z problemami nieistotnymi,

lub wręcz z niezdrowej ciekawości. Taka postawa Pytającego mocno dekoncentruje wróżbitę, co skutkuje tym, że wyrocznia nic ważnego nie powie.

Zadufanie Pytającego, jego brak otwarcia na wyrocznię, odnowa nawiązania elementarnej choćby więzi z interpretującym wróżbitą, lekceważenie sił, w imieniu których interpretuje się wyrocznię - wszystko to czyni ją dla Pytającego bezwartościową.